

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Roman Sądej

w sprawie **T. G.**

skazanego z art. 286 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2016 r. wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 grudnia 2009 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt XIV K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1) oddalić wniosek;**
- 2) kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć skazanego T. G..**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 2 czerwca 2009 r. (sygn. akt XIV K [...]) skazał T. G. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 100 zł każda, za to, że jako prezes spółki G. [...] S.A., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził P. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru przeniesienia na niego własności domu położonego w G. przy ul. K. [...], będącego w dyspozycji spółki, po czym dokonał

przywłaszczenia kwoty 400.264,38 zł, uzyskanej przez P. Z. w drodze zaciągnięcia kredytu udzielonego przez [...] Bank mieszkaniowy na podstawie umowy z dnia 25 lipca 2003 r. z przeznaczeniem na zakup tej nieruchomości, która to kwota została wpłacona na konto w/w spółki tytułem zapłaty części ceny zakupu, który to czyn został zakwalifikowany jako przestępstwo o znamionach określonych w art. 286 § 1 kk w zb. z art. 294 § 1 kk, przy czym na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd nałożył na skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. Z..

Wyrok ten został utrzymany w mocy przez Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 10 grudnia 2009 r. (sygn. akt II AKa [...]).

Obecnie pełnomocnik T. G. wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] (sygn. akt II AKa [...]) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 czerwca 2009 r. (sygn. akt XIV K [...]). Jako powód wznowienia tego postępowania obrońca skazanego wskazuje pojawienie się nowego, nieznanego wcześniej dowodu, co spełniać miałyby przesłanki z art. 540 § 1 pkt 2 lit a) k.p.k. Dowodem tym ma być aneks nr [...] z dnia 15 kwietnia 2004 r. do umowy zawartej w dniu 20 maja 2003 r. w G., podpisany przez skazanego i P. Z., z którego zapisów wynika, że strony zgodnie postanowiły, że zmieniony zostanie termin zakończenia budowy przedmiotu umowy na 15 maja 2005 r. i wydanie ww. przedmiotu nastąpi nie później niż w dniu dokonania wpłaty 100% kwoty wynikającej z końcowego rozliczenia pierwotnej umowy z dnia 20 maja 2003 r.

Podnosząc argumenty związane z charakterem tego dowodu, obrońca wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w zakresie, w jakim utrzymał wyrok Sądu Okręgowego w G. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Generalnej ustosunkowując się do przedmiotowego wniosku wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na początku rozważań należy przypomnieć ugruntowane stanowisko Sądu Najwyższego, że wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit a) k.p.k. jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy nowe fakty lub dowody wskazują, że skazany jest niewinny albo że skazano go za przestępstwo zagrożone surowszą

karą. "Nowe fakty lub dowody" mogą stać się podstawą wznowienia postępowania tylko wtedy, gdy uzasadniają wysokie prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego po wznowieniu postępowania sądowego lub skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to, za które go wcześniej skazano. Omawiane okoliczności powinny, zatem w sposób wiarygodny podważać ustalenia faktyczne przyjęte w prawomocnie zakończonym postępowaniu. Z kolei ciężar uprawdopodobnienia powyższego spoczywa na wnioskodawcy. Sąd orzekający w przedmiocie wznowienia postępowania nie dokonuje powtórnie i na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i nie bada poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych. Nie kontroluje także poprawności i prawidłowości wydanych w sprawie rozstrzygnięć, tak jak czyni się to w postępowaniu odwoławczym (tak m.in. w SN w postanowieniu z dnia 3 września 2015 r., V KO 34/15).

Istotą przypisanego skazanemu oszustwa było ustalenie sądu I instancji (potwierdzone przez sąd odwoławczy), że T. G. poprzez wprowadzenie w błąd P. Z., co do zamiaru przeniesienia na niego własności domu jednorodzinnego położonego w G. przy ul. K. [...], doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego kwotą 400.264,38 zł, uzyskaną przez niego w drodze zaciągnięcia kredytu udzielonego przez [...] Bank mieszkaniowy na podstawie umowy z dnia 25 lipca 2003 r. z przeznaczeniem na zakup tej nieruchomości. Przypomnieć należy, że już w dniu 3 lutego 2004 r. spółka D. S.A. (podmiot budujący dom) i strona umowy nr [...] z dnia 20 maja 2003 r., z której to prawa zostały przeniesione na osobę trzecią (P. Z.), przekazał pokrzywdzonemu pismo, że odstępuje od umowy z uwagi na brak wpłat zapisanych w niej środków w terminie wskazanym w umowie.

Oznacza to, że słusznie sądy obu instancji ustaliły, iż dalsze zachowania T. G. względem pokrzywdzonego utwierdzają w przekonaniu, że ten nie miał zamiaru w żaden sposób wywiązać się z umowy zawartej 20 maja 2003 r., a zawartej z P. Z. (s. 6-7 uzasadnienia sądu I instancji). Sądy wskazały, że mimo takiej możliwości, skazany po uzyskaniu pieniędzy od pokrzywdzonego nie uczynił nic, co zmierzałoby do wykonania umowy i zagwarantowało przeniesienie własności domu. Uzyskaną od pokrzywdzonego kwotę pieniędzy nie przelał na rachunek firmy D.

S.A. ale na inne konto. Wnioskowanie z tych okoliczności o zamiarze skazanego w chwili popełnienia czynu pozostają pod ochroną art. 7 k.p.k.

Przedstawiony przez obrońcę aneks z dnia 15 kwietnia 2004 r. w żadnej mierze nie poddaje w wątpliwość ustaleń sądu I instancji (potwierdzonych przez sąd odwoławczy) co do modus operandi skazanego, a przede wszystkim zamiaru oszukania P. Z.. Definitywne stanowisko firmy D. S.A. z lutego 2004 r. przesądzało o braku możliwości przeniesienia własności domu jednorodzinnego. Zresztą lektura aneksu załączonego do wniosku o wznowienie postępowania nie pozwala na podzielenie stanowiska wnioskodawcy. Z jego treści wynika bowiem, że strony postanowiły, że zmieniony zostanie **termin zakończenia budowy** przedmiotu umowy na 15 maja 2005 r. Jest to o tyle zastanawiające, że przedmiot umowy został wybudowany i spółka D. S.A. była gotowa do jego wydania już początkiem 2004 r. Ustalenia sądów nie pozwalają także na przyjęcie, że w którymkolwiek momencie skazany stał się właścicielem domu jednorodzinnego, który następnie mógł przenieść na pokrzywdzonego.

Z uwagi na powyższe okoliczności, przedstawiony przez obronę nowy dokument w postaci aneksu z dnia 15 kwietnia 2004 r. nie może zostać uznany za dowód, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 2 lit a) k.p.k. i konsekwentnie prowadzić do wznowienia postępowania.

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w sentencji.